

ÍNDEX

01 Editorial

por Josep Hurtado,
Vicepresident d'ACECMA.

02 Entrevista

Sr. Arnau Queralt i Bassa, Director del
Consell Assessor per al Desenvolupament
Sostenible de Catalunya.

04 Article

- Es celebra a Paris la COP 17 del
Conveni de Barcelona.
- L'avaluació ambiental estratègica: una
eina per a fomentar la qualitat de plans
i programes.

08 Espai Comissions

- INFOACECMA comissió d'atmosfera.
- Oportunitats de contractació en
organismes internacionals per al
sector de l'enginyeria i la consultoria
ambiental a Catalunya.
- ISO 50001: sistema de gestió energètica.

10 Actualitat del Socis

Notícies de DEPLAN, AMPHOS 21,
GRECCAT i EXPOGRÀFIC.

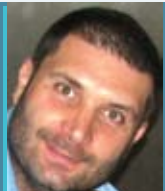
12 ACECMA News

- Homenatge a Albert Vilalta. Primer
conseller de Medi Ambient de la
Generalitat.
- Marsella acull la 6ª edició del Fòrum
mundial de l'aigua.
- Acord de col·laboració d'ACECMA amb
la Fundació Privada Catalana per a
l'Arbitratge Tècnic TATC.
- ACECMA a l'Expoambiental de Chile
- Nous membres d'ACECMA.

14 Agenda

Per a més informació sobre ACECMA visitin la
nostra web www.acecma.es

Editorial

Josep Hurtado
Vicepresident d'ACECMA

La consultoria i l'enginyeria ambiental van a la baixa...

Com si fos un més dels negocis bombolla, l'activitat relacionada amb el coneixement ambiental, una de les grans potes de la sostenibilitat, sembla com si hagi estat serrada per equilibrar l'engorgament de la pota econòmica, que havia, pot ser, fet una estirada d'aquelles d'adolescent, de les que fan mal estructural (o d'esquena...).

Ara que ja ens pensàvem que érem una societat moderna i amb criteri suficient per formar part dels que no només advoquen si no que aporten recursos en l'adaptació a l'entorn i a la mitigació dels mals passats per una relació massa distorsionada amb els recursos...

L'activitat relacionada amb el coneixement ambiental encara no ha acabat de quallar en l'estructura del pensament col·lectiu quan pateix un retrocés en la força de l'empenta conscienciadora. L'economia verda, el suport que es vol fer des dels governs per donar sortida a l'herència treballada durant aquest darrers 20 anys dels preceptes acordats a la Conferència Mundial de Rio sobre Desenvolupament Sostenible, tornen a ser un intent que farà fallida si no s'acompanya de l'impuls econòmic i social necessari. Encara tenim un pensament massa individual i no mirem per la col·lectivitat que representa compartir un planeta finit, amb alguns recursos renovables, però finit.

Les administracions públiques són el motor de la posada en marxa de les mesures d'adaptació eficient a l'entorn i de la mitigació adequada dels efectes dels errors comesos per ignorància o per desídia passada. Aquest motor s'havia posat en marxa, de moment, més aviat per activa (normativa que obliga, fiscalitat que potencia certes actuacions...) que per passiva (propòsit de moderació d'efectes negatius, capacitat de relació amigable amb l'entorn natural...).

En aquest context, la consultoria i l'enginyeria ambiental s'adapten a les necessitats dels grups d'interès per donar un servei adequat a cada moment, fent servir les millors tècniques disponibles i un potencial intel·lectual que forma part de l'actiu immaterial però que ha tingut una inversió en formació força elevada.

La posició de referència aconseguida en aquests darrers vint anys, amb una projecció sempre a l'alça pel que fa a millora en l'aplicació del coneixement assolit, s'ha vist truncada com la corresponent pota ambiental de la sostenibilitat... No ha aconseguit ésser un dels motors, sempre ha estat a remolc, com un avió sense motor que necessita de l'estrebada per enlairar-se o del ruc al que li cal la pastanaga per anar seguint...

La gran majoria de les empreses no han aconseguit fer negoci, atès que el recorregut de la inversió aportada en els darrers anys no ha estat finalitzat. No ens en hem d'amagar, fer negoci és la clau per al sosteniment de l'activitat. Tot inversor demana un retorn superior al que l'oferirien altres productes financers.

I les circumstàncies cada cop ajuden menys... En un moment en què seria necessària una reconversió del sector, el conveni col·lectiu d'enginyeries i oficines tècniques acordat ara fa poc, amb un increment significatiu de la despesa salarial (més salari, més vacances i menys hores de força laboral disponible per treballador) no contribueix a aconseguir que la política de retribució estigui més relacionada amb els resultats que amb l'esforç del presentisme actual quan l'activitat és baixa.

Ara toquen bastos. Les copes ja no porten la flaira de quan eren plenes. Els ors no s'han vist mai i esperem que les espases no arribin a desaveïnar-se. La referència no pot ser un mercat completament liberalitzat, on la migració del coneixement obeeixi a les regles del millor postor, però tampoc tan regulat que no permeti la incorporació de nou coneixement a l'actiu empresarial.

Les entitats bancàries, amb l'ajut que els ha calgut, han entrat en un procés de reconversió que planteja capitalització (pròpia o aliena), fusions per millorar l'eficiència del compte d'explotació baixant la despesa fixa, concentracions al voltant d'una de marca per disminuir la competència d'una gran oferta i bancarització per a una millor gestió organitzativa. Les empreses del subsector de la consultoria i l'enginyeria ambiental també han de patir aquest procés de reconversió per a la subsistència del coneixement: capitalització (pròpia, de family and friends, o aliena per part de business angels, venture capital...), fusions per millorar l'eficiència del compte d'explotació baixant la despesa fixa (compartint esforços de comercialització i d'estructura productiva), concentracions al voltant d'una de marca per disminuir la competència d'una gran oferta (massa atomitzat per aportar solvència tècnica i financera necessària per a la internacionalització) i bancarització per a una millor gestió organitzativa (recolzament en eines TIC i CRM per innovar el model productiu).

La consultoria i l'enginyeria ambiental també esperen la seva reconversió. Quan arribarà? Qui ho sap? Esperem que no sigui massa tard per a la seva recuperació i que segueixi contribuint al desenvolupament sostenible de Catalunya i d'altres territoris, com sempre ha estat.

Entrevista al Sr. Arnau Queralt i Bassa

Director del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya

BREU BIOGRAFIA

Foto: Toni Torillas

Arnau Queralt i Bassa ha estat nomenat pel Govern com a nou director del CADS.

Llicenciat en Ciències Ambientals per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), és també màster en Gestió Pública pel Programa Interuniversitari del Govern i Gestió Pública (ESADE, UAB, UPF), i diplomat en Afers Europeus per l'Escola Diplomàtica del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació i el Patronat Català Pro Europa. Entre febrer de 2001 i febrer de 2006 va exercir la coordinació tècnica del CADS, pel que és un bon coneixedor d'aquesta institució i continuarà impulsant-ne l'activitat.

Entre els anys 2004 i 2006 va ser delegat del CADS a la Network of European Environment and Sustainable Development Advisory Councils (EEAC). Entre gener de 2005 i febrer de 2006 va ser secretari de la Comissió de Coordinació per al Desenvolupament Sostenible, adscrita al Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya. També ha estat director del Patronat Català Pro Europa i membre del Consell de Govern i del consell acadèmic de l'Institut Universitari d'Estudis Europeus. Entre maig de 2010 i octubre de 2011 va ser secretari general de la Fundació Cercle Tecnològic de Catalunya i des de maig de 2010 és president del Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya (COAMB).

► La principal funció del CADS es assessorar el Govern de la Generalitat de Catalunya i promoure la participació en l'àmbit de les polítiques i actuacions que tinguin incidència sobre el medi ambient i el desenvolupament sostenible. Quines creu que han de ser les prioritats pel CADS en aquesta legislatura?

- De cara als propers anys, el CADS ha de reforçar el caràcter estratègic de l'assessorament que proporciona al Govern. Des de la visió privilegiada que tenen els seus membres, experts de reconegut prestigi en diversos àmbits de la sostenibilitat. En aquest sentit, el CADS ha d'oferir una visió a mitjà i llarg termini sobre els aspectes claus per al futur de Catalunya, com l'energia i el canvi climàtic, els recursos hídrics, l'ordenació i gestió del territori o, com després segurament comentarem més àmpliament, el foment de l'activitat econòmica i l'ocupació a través del que s'ha anomenat economia verda. En aquesta "mirada de futur" que ha de garantir el CADS, és important que el Consell conegui perfectament com s'aborden aquestes qüestions a escala internacional, i tenir-les en compte com a punt de referència a l'hora d'assessorar les polítiques de sostenibilitat del nostre país.

► Com veu l'actual situació de crisi per a les empreses del sector ambiental?

- El sector ambiental està suportant millor que altres sectors la contracció econòmica que estem experimentant actualment, tot i que les afectacions són importants. El caràcter estructural d'aquesta contracció pot acabar afectant greument el sector si els actuals nivells de dependència del sector públic es mantenen. Cal reorientar amb certa immediatesa una part important del sector, la cerca de noves fonts de finançament privades, nous sectors d'activitat en l'àmbit de la sostenibilitat i nous mercats i públic a qui adreçar-se (internacionalització).

► Quan parlem de "economia verda", creu que s'entén prou bé el concepte?

- En realitat aquest concepte s'entén de moltes maneres diferents, com es pot veure fent una anàlisi ràpida dels documents que darrerament

s'han publicat sobre aquest aspecte. Caldria, per tant, buscar els elements i principis comuns en les diferents definicions, sobretot per la visió que aporta, que fonamentalment és la integració de les qüestions ambientals en el sistema econòmic en general.

La integració de les externalitats ambientals a l'economia ajudarà a enfortir i fer més competitiu el sistema econòmic per moltes raons: ús de recursos renovables, respecte de la capacitat de càrrega dels sistemes naturals i els recursos finits, reducció del grau de dependència de recursos externs, desenvolupament de solucions/tecnologies innovadores i intel·ligents per a l'estalvi i l'eficiència dels recursos, producció i consum sostenibles i locals, beneficis socials per a la comunitat i l'entorn immediat, etc.

► Com es pot abordar una autèntica transició cap a una economia verda?

- Com ja s'ha dit abans, per mitjà de la integració de les qüestions ambientals i socials en el sistema econòmic.

Precisament en aquesta línia el CADS ha estat treballant amb la prestigiosa New Economics Foundation en una reflexió estratègica sobre l'economia verda a Catalunya, que traslladarà posteriorment al Govern perquè la pugui considerar, si així ho creu convenient, en el procés de disseny del pla d'acció per a l'economia verda (que està elaborant d'acord amb el Pla de Govern 2011-2014).

També, de camí a la Conferència de Rio+20 el CADS ha participat en la redacció d'un document -aprovat recentment pel Govern i presentat a les Nacions Unides- que constitueix la contribució de Catalunya al procés d'elaboració de l'Esborrany Zero de la Conferència. Aquest document serà el punt de partida de les negociacions de la trobada que reunirà els líders polítics mundials, el juny de 2012 a Rio de Janeiro.

Les aportacions de Catalunya sorgeixen no només des del Govern sinó també dels actors econòmics, socials, científics i d'altres ens governamentals a través d'un procés de reflexió i debat, amb la voluntat que, entre altres, Rio+20 assenti les bases per transformar el model econòmic actual cap a una economia verda (que contribueixi a avançar cap al desenvolupament sostenible, l'eradicació de la pobresa i el progrés de la humanitat).

La entrevista

► Com a representant d'ACECMA he de traslladar-li la greu situació econòmica de les empreses d'enginyeria i consultoria ambiental catalanes. Com veu el CADS el paper d'aquest sector professional i empresarial a Catalunya?

- El CADS considera clau aquest sector, fonamentalment en la transició cap a una veritable economia verda a Catalunya, per la seva experiència i trajectòria en l'àmbit del medi ambient i la sostenibilitat. Ara bé, caldrà dur a terme canvis per adaptar-se a la nova situació econòmica mundial. Aquests canvis tenen a veure fonamentalment amb els mecanismes de finançament d'aquestes empreses, en la contractació dels seus serveis per part de nous sectors, en la formació dels professionals, la cerca de noves àrees d'activitat, la innovació dels productes i els serveis, i la internacionalització dels mercats.

► Creu que la pèrdua d'aquestes empreses i dels seus professionals pot dificultar el desenvolupament de polítiques de sostenibilitat a Catalunya?

- Cal treballar perquè el coneixement i el valor que aporten aquestes empreses i els seus professionals a l'àmbit del medi ambient i la sostenibilitat no es perdi, probablement reorientant la seva activitat cap als subsectors que es consideren claus per al desenvolupament de l'economia verda a Catalunya.

► Creu que l'enginyeria i consultoria ambiental s'hauria de considerar un sector estratègic per a Catalunya, sobretot per la seva capacitat de desenvolupar les noves tendències cap a una economia verda?

- Com ja s'ha comentat amb anterioritat, les empreses i els governs han d'apostar per explorar solucions conjuntes als reptes econòmics i ecològics que planteja l'actual context mundial: invertint en energies alternatives, construcció sostenible, ecoeficiència, sostenibilitat dels ecosistemes, mitigació i adaptació al canvi climàtic, entre altres.

L'enginyeria i la consultoria ambiental, constitueix un sector empresarial que aporta un valor humà i intel·lectual que pot contribuir decisivament al desenvolupament dels reptes que planteja el desenvolupament sostenible, perquè és una font d'ocupació qualificada, disposa dels coneixements i la capacitat per aplicar tècniques d'innovació als seus productes i serveis, aposta per la formació continua dels seus professionals, promou la internacionalització de l'economia catalana, i contribueix a generar un marc regulatori estable.

► Quins pensa que poden ser els temes més demandats en consultoria ambiental en els propers anys?

- Hi ha diversos àmbits d'interès de cara al futur en els quals les empreses del sector podrien treballar. En cito només uns quants amb la intuïció, d'altra banda, que ja són àmbits coneguts pels socis d'ACECMA: l'estalvi i eficiència energètica, els serveis energètics, la generació descentralitzada d'energia a través de fonts renovables, la construcció i rehabilitació per a l'estalvi, l'eficiència i la producció energètica als edificis, les tecnologies intel·ligents orientades a l'estalvi i l'eficiència de recursos, l'ecodisseny, el transport i mobilitat sostenible, la recerca, desenvolupament i innovació en el sector ambiental i de la sostenibilitat i la gestió dels recursos hídrics.

► Quins poden ser els "deures" més importants que haurà d'afrontar Catalunya en els propers anys en matèria de medi ambient i sostenibilitat?

- Els reptes que tenim al davant són importants. Entre ells, la mitigació de les emissions de gasos amb efecte hivernacle i la prevenció i adaptació als efectes derivats del canvi climàtic en diversos camps; l'increment de l'eficiència energètica en tots els sectors; l'assoliment d'un mix energètic més sostenible, amb un pes creixent de les energies procedents de fonts renovables; la gestió dels recursos hídrics; la recerca d'un model de producció i de consum més sostenible; la posada en valor dels serveis ambientals que ens ofereixen els ecosistemes; el foment de la corresponsabilitat de tots els actors de la societat catalana en la transició cap a un horitzó més sostenible a nivell econòmic, social i ambiental. Entre altres.

Un altre repte cabdal és impulsar l'activitat econòmica i l'ocupació -com ja estan fent amb èxit en altres països del món- en sectors que podríem encabir sota paraigües del terme sostenibilitat (eficiència energètica i fonts renovables d'energies, gestió dels recursos hídrics, gestió dels serveis ambientals que ens proporcionen els ecosistemes, tractament i gestió dels residus, modalitats de turisme més sostenible,). Això implica dedicar grans esforços en l'àmbit de la R+D+i. Indubtablement. Tenim el potencial per fer-ho i per ser referents en alguns sectors.

► Les nostres empreses incorporen un important nombre d'experts en molts camps del medi ambient. Com podem contribuir a la tasca del CADS?

- Les empreses del sector de la consultoria ambiental, moltes d'elles vinculades a ACECMA, han acumulat una experiència suficientment contrastada al llarg d'aquests anys, en el desenvolupament i implementació de polítiques i el coneixement dels mercats. És evident, doncs, que han esdevingut un actor a tenir molt en compte en la definició de futures polítiques i/o estratègies de sostenibilitat a Catalunya. En aquest sentit, serà interessant continuar escoltant les seves valuoses aportacions sobre reptes de futur per al desenvolupament sostenible de Catalunya i, especialment, sobre l'impuls de l'economia verda al nostre país.

Article

ES CELEBRA A PARIS LA COP 17 DEL CONVENI DE BARCELONA

Autora: Purificació Canals

Els líders polítics de 21 països mediterranis i la Unió Europea es van donar cita a París, del 8 al 10 de febrer, per tal de discutir sobre la salut de la mar Mediterrània i valorar els esforços i els avanços assolits els darrers anys en la protecció del medi marí i litoral de la Mediterrània.

La Conferència va comptar amb la participació del Secretari d'Estat de Medi Ambient, Sr. Federico Ramos, que va confirmar el compromís d'Espanya amb el Conveni i amb els seus objectius; així com del Director de l'Agència de Residus de Catalunya, Sr. Josep Maria Tost.

L'any 1975, els països mediterranis i la Comunitat Europea van aprovar el Pla d'acció per a la Mediterrània (PAM), que va constituir el primer programa marí regional administrat pel Programa de les Nacions Unides per al medi ambient (PNUMA). Un any més tard, es va signar el Conveni per la Protecció de la Mar Mediterrània contra la contaminació, conegut com Conveni de Barcelona, que va entrar en vigor el 1978.

El 1995, el Conveni de Barcelona, va ser modificat i es va convertir en el Conveni per a la protecció del medi ambient marí i les zones

costaneres del mar Mediterrani contra la contaminació, que va entrar en vigor el 2004.

Els Conveni de Barcelona té com a principals objectius:

- Avaluar i controlar la contaminació marina
- Gestionar de forma sostenible els recursos naturals marins i costaners
- Integrar el medi ambient en el desenvolupament econòmic i social
- Protegir el medi ambient marí i les zones costaneres a través de la prevenció i la reducció de la contaminació i, si és possible, mitjançant l'eliminació de la contaminació d'origen terrestre i marí
- La protecció del patrimoni natural i cultural de la Mediterrània
- Reforçar la solidaritat entre els estats riberencs de la Mediterrània
- Contribuir a la millora de la qualitat de vida

Article

Des d'un punt de vista operatiu, és important recordar que el Conveni de Barcelona compta amb set protocols, acordats pels estats, i dirigits a objectius específics relacionats amb la protecció del medi ambient mediterrani:

- Protocol per a la Prevenció de la Contaminació del Mar Mediterrani causada per abocaments des de vaixells i aeronaus
- Protocol sobre cooperació per combatre en situacions d'emergència la contaminació del Mar Mediterrani causada per hidrocarburs i altres substàncies perjudicials
- Protocol sobre la protecció del Mar Mediterrani contra la contaminació d'origen terrestre
- Protocol sobre les zones especialment protegides i la diversitat biològica a la Mediterrània
- Protocol sobre la protecció del Mar Mediterrani contra la contaminació resultant de l'exploració i explotació de la plataforma continental, els fons marins i el seu subsòl
- Protocol sobre la prevenció de la contaminació del Mar Mediterrani pel moviment transfronterer de residus perillosos i la seva eliminació
- Protocol sobre la Gestió Integrada de Zones Costaneres

Aquesta va ser la 17ª reunió de les Parts contractants del conveni (COP 17) i va concloure amb l'adopció de la "Declaració de París", de la que cal destacar en primer lloc, la reiteració del compromís polític de les Parts amb la protecció i el desenvolupament sostenible de la Mar Mediterrània i les seves costes, mitjançant la gestió de les activitats humanes feta des d'una perspectiva ecosistèmica. També és de ressaltar la voluntat de desenvolupar una xarxa d'àrees marines i costeres protegides, coherent i ben gestionada, amb la finalitat d'assolir la meta del 10% de superfície de la Mediterrània, protegida el 2020. I el compromís ferm, com a Estats membres de l'ONU, amb la gestió sostenible dels recursos marins i la preservació de la biodiversitat marina en general.

La Declaració també parla d'intensificar els esforços per tal de limitar la contaminació d'origen terrestre, incloent-hi el mercuri, els contaminants orgànics persistents i les deixalles marines, mitjançant l'adopció i l'aplicació de mesures jurídicament vinculants; així com la contaminació generada per les activitats a la mar, mitjançant l'adopció de plans d'acció.

De cara al litoral de la regió, és especialment rellevant l'aprovació del pla d'acció que ha de posar en marxa l'aplicació del Protocol sobre gestió costera integrada i l'estímul que es fa a les Parts per tal que ratifiquin el protocol. Aquest protocol és el darrer que s'ha establert en el marc del Conveni i va ser aprovat el 2008, pocs dies després de la celebració de la COP 15 a Almeria.

Des d'una perspectiva política, la "Declaració de París" recorda clarament el marc actual de la cooperació euromediterrània, establert principalment per la Unió per a la Mediterrània (UPM) i per la Política de veïnatge de la Unió Europea, i la seva missió de promoure el desenvolupament sostenible i, molt en particular, la descontaminació de la Mediterrània, especialment a través de la Iniciativa Horitzó H2020. En aquesta línia es fa especial èmfasi en la necessitat de reforçar encara més la cooperació entre totes les parts implicades amb els ambients

marins i costaners a la Mediterrània i millorar la cooperació amb les diferents estructures existents a la regió, com ara les secretaries de la UPM (amb seu a Barcelona), la Comissió General de Pesca per la Mediterrània, el Conveni sobre la Diversitat Biològica, l'Organització Marítima Internacional, la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i altres convenis i programes regionals per a la protecció dels mars.

En un moment de crisi com la actual, especialment rellevant per als països mediterranis, la conferència no podia deixar de banda els temes econòmics, que de fet van condicionar fortament la durada dels debats i l'assoliment d'acords. Així, les Parts admeten les conseqüències que la crisi econòmica global pot tenir sobre el desenvolupament sostenible a la Regió Mediterrània, encara que també subratllen que ofereix oportunitats per il·lustrar el irremplaçable paper del PAM com a marc de treball per a un diàleg de cooperació i per a un desenvolupament sostenible.

La "Declaració de París", advoca per l'establiment d'una "economia blava", com a declinació del concepte d'economia verda aplicada als mars i els oceans, i basada en "l'Estratègia mediterrània per a un desenvolupament sostenible", com a marc estratègic d'acció. Tot plegat, amb la finalitat de salvaguardar i promoure un medi ambient mediterrani net, sa i productiu. Igualment, dóna suport a la preparació per al 2014, d'un informe sobre l'estat del medi ambient marí que inclogui també els aspectes socioeconòmics de la regió.

Aquesta Declaració va més enllà de la regió mediterrània, i serà la contribució dels països mediterranis a la propera Conferència de les Nacions Unides sobre el Desenvolupament Sostenible (Rio +20) que es celebrarà el proper mes de juny a Rio de Janeiro.

Finalment, és important recordar en relació amb del Conveni i més en concret amb el PAM, que Barcelona és la seu del Centre d'Activitat Regional per la Producció Més Neta (CAR/PN). El centre es va establir l'any 1996 a través d'un acord de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient i la Generalitat de Catalunya, basant-se en una decisió acordada per les Parts Contractants del Conveni, per tal de portar a terme accions de cooperació internacional amb els països mediterranis en matèria de desenvolupament i innovació del sector productiu i la societat civil, a partir de models de consum i producció més sostenibles.

Article

L'AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA: UNA EINA PER A FOMENTAR LA QUALITAT DE PLANS I PROGRAMES

Autora: Gisela Loran i Benavent

El passat 6 de març es va celebrar a Barcelona la jornada "L'avaluació ambiental estratègica: una eina per a fomentar la qualitat de plans i programes" organitzada pel Departament de Territori i Sostenibilitat.

La jornada va comptar amb més de 100 assistents entre els que podíem trobar els diferents actors que intervenen en aquest tipus d'avaluació: promotors, administracions, administracions ambientals i consultors. Diverses empreses d'ACECMA eren presents a l'acte.

Des d'ACECMA volem felicitar l'èxit de la Jornada i animar el Departament a seguir fent trobades que permetin els diferents agents compartir experiències i coneixements en aquest tema, encara jove i amb moltes possibilitats de ser una veritable eina de gestió mediambiental.

Volia compartir en aquest espai algunes reflexions personals al respecte.

En preguntar-me com podem valorar l'aplicació de l'Avaluació ambiental estratègica (AAE) a Catalunya en aquests darrers anys no he pogut evitar recordar la llarga trajectòria (més de 10 anys) que ha suposat dins la pròpia Unió Europea l'aprovació de la directiva i el retard en la seva transposició a l'estat espanyol (5 anys més tard d'aprovar la directiva, incomplint el mandat comunitari)

Es van necessitar 16 anys després de la directiva d'Avaluació d'impacte ambiental de projectes (1985) per disposar d'una directiva d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes (2001) i innombrables modificacions a l'esborrany inicial (redactat l'any 1990), d'on va caure definitivament, com tots recordareu, l'avaluació de polítiques. Llàstima, que interessant hagués estat!

Per tant, una primera valoració molt positiva és que l'AAE és normativa i que actualment a Catalunya s'han completat més de 500 avaluacions de plans des de finals de l'any 2006, amb un procediment regulat i s'han tramitat més de 900 documents de referència.

També és positiu, i molt, reflexionar sobre com anem. Es tracta d'un procés molt nou, ple de reptes i oportunitats.

Respecte els seus objectius cal valorar, en la meua opinió, que l'AAE contribueix a la consideració sistemàtica i estructurada de les qüestions ambientals en els processos de planificació i a la millor integració dels

aspectes mediambientals en les fases inicials del procés, així com destacar la seva contribució a uns processos de presa de decisions més participatius i transparents, especialment pel que respecta a la planificació sectorial que habitualment no té un marc procedimental tant estructurat i regulat com ho és l'urbanístic a Catalunya.

El que ens caldria avaluar amb la màxima objectivitat és quina és la seva contribució real a la protecció del medi ambient i a l'assoliment dels objectius de sostenibilitat del país. Tot i que sóc conscient de que per fer això probablement necessitem més experiències i més temps. Tanmateix crec que estem encara en el inici de tot el seu potencial.

Volia destacar un conjunt d'aspectes que crec que son rellevants i que no tenim ben resolts

L'AAE no és un producte és un procés i és un procés dins el propi procés de planificació, un concepte que ens cal reavaluar.

El món canvia molt de presa i hem de deixar de pensar en els plans i programes com a productes estàtics que ens guiaran en el que hem de fer durant 10, 15 o 20 anys. Això ja no podrà ser així. Els plans hauran de ser una guia per aconseguir objectius en uns contextos en constant canvi i l'AAE s'haurà també d'adaptar a aquest entorn inestable i canviant. Per tant les metodologies cal que es dirigeixin més a entendre els processos que condueixen el canvi i a donar eines per adaptar-se a potencials riscos. El fil conductor hauran de ser els grans objectius de sostenibilitat.

Caldrà fer un esforç constant de distanciar-nos del moment actual i del detall, per no perdre de vista l'horitzó dels grans reptes. Parlo de canvi climàtic, d'afectacions als serveis dels ecosistemes, de gestió de riscos, però també de resiliència, de noves tecnologies, d'aprenentatge i de compartir informació.

Tot això, però, sense oblidar que cal un coneixement dels components del medi i els seus processos actual robust, profund i fiable.

El repte té components científics, tècnics, socials, econòmics i polítics. Per tant, i amb una certa intenció de provocació, aposto per normatives més dirigides a resultats que a indicar quina metodologia o quins indicadors cal aplicar. Necessitarem molta innovació i molta imaginació.

La implicació en el procés d'AAE dels promotors dels plans es insuficient. En la majoria de casos l'AAE es veu, encara, com un obstacle a superar i s'entén més com un procés paral·lel d'acompanyament i fiscalització del pla que com una possibilitat de millorar la pròpia planificació.

Article

Per a mi la causa no l'hem de buscar en la pròpia AAE, si no en el fet de que una gran majoria dels promotors no tenen clar que els seus plans han de complir amb els objectius de sostenibilitat del país, tant com amb els de desenvolupament econòmic. No es una opinió, es el que diu la llei.

Això fa que molts plans incorporin massa tard l'AAE, en lloc d'aprofitar el seu enorme potencial en les fases inicials de presa de decisions de les alternatives per aconseguir els objectius i fins i tot en la pròpia definició dels objectius de cada pla. Massa cops el consultor ambiental s'enfronta amb un pla sense alternatives o amb avaluar com a única alternativa la zero i per tant el resultat final, no ja de l'AAE, si no del propi Pla, és molt pitjor i possiblement el cost de les mesures correctores que caldrà aplicar molt més car i el nivell de conflictivitat posterior més important. Corregir és més car que prevenir.

Dins el procés d'AAE la participació pública i les consultes son un element clau. En aquest sentit crec que es necessari abordar diferents problemes:

- d'una banda la definició dels agents que han de participar en el procés: administracions afectades i entitats interessades a consultar,
- d'altra les vies de participació haurien de ser més informatives i formatives.
- I finalment, la comunicació i la relació entre l'administració ambiental i la promotora o que autoritza un Pla hauria de sistematitzar-se i ser molt fluida i, sobretot, començar abans de la redacció del Pla.

Volem que la gent participi, però la majoria no saben fer-ho (es fan al·legacions en procés de consulta, s'aporten noves informacions al final del procés, algunes administracions no entenen quin paper tenen en el procés, etc).

El procés de participació s'hauria d'adaptar als diferents nivells de planificació. Seria molt eficient que els Plans sectorials d'abast nacional dissenyessin un sistema de comunicació i de participació al mateix inici del Pla per aconseguir un model de transparència i d'implicació de tots els agents en el procés de presa de decisions. Això podria evitar molts problemes posteriors al desplegar els projectes del pla (penseu per exemple en els plans energètics). Tanmateix, planificacions derivades o d'abast més local no necessitarien processos tant costosos. És qüestió de fer una anàlisi cost/benefici a mig termini.

No estaria de més pensar també en un Pla de capacitació per a les Administracions públiques, tant pel que fa a la seva intervenció en cada planificació, com en entendre per a que necessiten incorporar la AAE en la seva planificació.

Necessitem un major grau de definició dels diferents nivells de planificació i definir, per a diferents categories de plans, diferents

aproximacions metodològiques. Per exemple l'aproximació metodològica d'un pla especial d'ordenació d'un determinat port esportiu, és més semblant a l'avaluació del projecte que a una avaluació de plans i ofereix importants incògnites en el grau de detall de la definició del propi pla i del què suposa en la seva posterior avaluació del projecte. Un altre exemple serien els Plans de mobilitat urbana, molt condicionats per la pròpia ordenació municipal i els plans de transports superiors. Cal dissenyar metodologies adaptades a cada cas, no ja de com fer l'avaluació, si no de com fer els plans sectorials derivats i evitar duplicitats en l'avaluació.

No té sentit fer avaluació ambiental estratègica d'un projecte de carreteres per que aquest va quedar exclòs de la planificació sectorial en el seu moment. Cal resoldre com abordem les modificacions de plans sectorials aprovats (que serà una cosa força freqüent en un futur immediat). D'altra forma només estem retardant moltíssim el procés d'autoritzacions i incrementant enormement els seus costos.

Un dels temes que crec que està menys clar, tant en la normativa com en la pràctica, és la fase de seguiment mediambiental dels Plans. Aquesta part és fonamental i determinant de l'efectivitat de tot el procés d'AAE. No servirà de res tot aquest esforç si s'acaba amb la memòria ambiental i la resolució d'aprovació.

Lligat amb això, el concepte "indicadors" serà fonamental. Necessitem indicadors per a avaluar el seguiment d'un Pla que siguin útils i serveixin per prendre decisions. Cal tenir clar quin es l'objectiu abans de decidir un indicador. Si un indicador no és representatiu, fiable ni aplicable, no ens serveix, no és un indicador.

Tanmateix, no solucionem tot el seguiment fent informes de l'evolució dels indicadors. Cal desenvolupar eines més consistents. Crec que és un tema no resolt i que a més integra el repte de dissenyar uns sistemes de seguiment iteratius, capaços d'enfrontar-se als constants canvis en el context i possiblement en el propi Pla.

Per la seva rellevància s'hauria de definir clarament no només un Pla de seguiment, si no també una estructura d'administració i gestió d'aquesta fase de seguiment.

Finalment, penso que **l'AAE és una poderosa eina per a la governança**, El seu potencial pel que fa a la participació de tota l'administració, dels agents socioeconòmics i a la ciutadania en general, és un fantàstica eina de democràcia participativa i de transparència en els processos de presa de decisions.

Si trobem una formula per gestionar-la correctament els resultats poden ser de gran ajut, tant per avançar cap als objectius de sostenibilitat com per evitar els posteriors problemes que molts cops ens trobem per desenvolupar projectes derivats de males planificacions, i de un poderós efecte NIMBY ("not in my back yard").

Espai comissions

INFOACECMA COMISSIÓ D'ATMOSFERA

per Jordi Codina

El propassat dia 22 de setembre va tenir lloc a l'auditori del Cosmo Caixa la presentació del **Pla d'actuació per la Millora de la Qualitat de l'aire 2011-2015** per part del Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

El document presentat es basa en el document preparat amb els grups de treball el dia 5 de maig del 2011 i es tracta d'un document base sobre el que es treballarà amb els diferents grups implicats.

Els grans trets d'aquest Pla son:

1. Prioritza la incentivació a la prohibició
2. Realista
3. Viable tècnicament
4. Possible econòmicament

Les mesures que proposa el pla afecten el ciutadà, l'administració i les empreses.

Per a la elaboració d'aquest document hi ha hagut un procés de participació format per els grups següents:

- Procés de participació del Fòrum Social
- Trobades amb agents sectorials
- Reunions interdepartamentals
- Comissió rectora del Pla
- Consell d'experts
- Reunió amb l'Estat
- Participació dels Ens locals
- Reunions amb municipis de més de 100.000 habitants.

Per a la elaboració del Pla s'han valorat els diferents elements de contaminació ambiental per poder determinar les seves causes i aportar solucions per la seva minimització.

1. **Diagnosi de la qualitat de l'aire** (valoració de les emissions de NOx i PM10)
2. **Inventari de les emissions** (efecte de les emissions degudes al transit)
3. **Mesures de l'Estat** (Objectius i Mesures del Pla Nacional espanyol).
4. **Mesures de la Generalitat**: Les mesures a adoptar afecten els àmbits següents:
 - Àmbit transport terrestre i mobilitat (19 mesures)
 - Àmbit indústria, combustió i cogeneració <50MWt (1 mesura)
 - Àmbit generació elèctrica > 50MWt (2 mesures)
 - Àmbit aeroport Barcelona -El Prat (5 mesures)
 - Àmbit port de Barcelona (1 mesura)
 - Àmbit domèstic i serveis (3 mesures)
 - Àmbit sensibilització, formació i comunicació (3 mesures)
5. **Mesures Ens Locals**. Les mesures a adoptar son les següents:
 - Creació de Zones urbanes d'atmosfera protegida (ZUAP)
 - Compromís d'alcaldes per l'aire més net

- Mesures d'aplicació municipal

6. **Mesures en episodis ambientals de contaminació** (protocols d'actuació en diferents àmbits industrials i energètics i actuació preventiva, no d'alerta).
7. **Estimació de les emissions a l'escenari 2015**. Mesures de reducció NOx i PM10

Com a conclusió cal destacar els criteris següents:

1. **Alineament amb el Llibre Blanc del transport pel que fa a la mobilitat urbana**
 - Fer més net el parc de vehicles
 - Reduir el nombre de vehicles circulant
2. **Gestionar els episodis ambientals de contaminació de les ciutats**

Aquest document es pot consultar en la seva totalitat a la web del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. (www.airemes.net).

S'adjunta l'esquema de les propostes de mesures dels Ens Locals indicades a la presentació.

Creació de Zones Urbanes d'Atmosfera Protegida (ZUAP)

	Adhesiu vermell: Dièsel Euro 0 a Euro II, gasolina Euro 0 i tots els anteriors a 1992
	Adhesiu taronja: Dièsel Euro II amb filtre de partícules i Euro 3 (2000).
	Adhesiu groc: Dièsel Euro III amb filtre de partícules, Euro 4 (2005) o Euro 5 (2011). Vehicles de gasolina Euro 1 (1992) amb convertidor catalític
	Adhesiu verd: Dièsel Euro VI (2015), vehicles de gasolina, amb el requeriment mínim d'Euro 2
	Adhesiu verd+: Vehicles híbrids, gas i elèctrics

→ Una vegada identificats els vehicles les administracions locals ja disposen de les eines per si ho creuen oportú, dissenyar les seves zones ZUAP.

OPORTUNITATS DE CONTRACTACIÓ EN ORGANISMES INTERNACIONALS PER AL SECTOR DE L'ENGINYERIA I LA CONSULTORIA AMBIENTAL A CATALUNYA

per Mònica Rivera. Comissió de Competitivitat

La comissió de competitivitat va tancar l'any 2011 amb l'organització d'una sessió informativa el 19 de desembre sobre les oportunitats de contractació per al sector de l'enginyeria i la consultoria ambiental, de dos organismes internacionals: el Centre Regional per a les Energies Renovables i l'Eficiència Energètica (ECREEE) i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional al Desenvolupament (AECID).

L'ECREEE, és un organisme fundat per l'ECOWAS l'any 2008. L'ECOWAS és la Comunitat Econòmica dels països de l'Àfrica occidental, que

Espai comissions

agrupa 15 països: Benin, Burkina Faso, Cap Verd, Costa d'Ivori, Gàmbia, Ghana, Guinea, Guinea Bissau, Libèria, Mali, Níger, Nigèria, Senegal, Serra Lleona i Togo.

L'objectiu de l'ECREEE és la creació de les condicions favorables per les energies renovables i l'eficiència energètica facilitant l'accés de l'energia a les zones rurals i peri-urbanes del territori que s'ocupa.

Periòdicament treuen a concurs públic aquells serveis que han de contractar per implementar la seva estratègia (veure [http://www.ecreee.org/secció Service Section](http://www.ecreee.org/secció%20Service%20Section)).

Per l'empresa catalana especialitzada en treballs i serveis energètics aquest organisme pot ser clau per iniciar i/o consolidar la seva internacionalització.

L'AECID considera el medi ambient i la lluita contra el canvi climàtic com una prioritat sectorial en el seu III Pla Director 2009-2012. El seu pla d'actuació sectorial de medi ambient i canvi climàtic, vinculat al Pla Director, té com a línies estratègiques prioritàries: la lluita contra el canvi climàtic, la conservació dels ecosistemes i els serveis de la natura i l'habitabilitat bàsica.

Cal destacar que l'any 2011 ha estrenat un programa de cofinançament de cooperació empresarial amb una convocatòria anual. Aquest programa pot ser d'interès per a les empreses catalanes que vulguin treballar en el sector ambiental en els països d'actuació de l'AECID.

La presentació dels dos organismes, duta a terme per responsables que treballen en el si d'ambdues estructures, va permetre un coneixement i una discussió directa amb les persones que gestionen les diferents oportunitats de contractació.

ISO 50001: SISTEMA DE GESTIÓ ENERGÈTICA

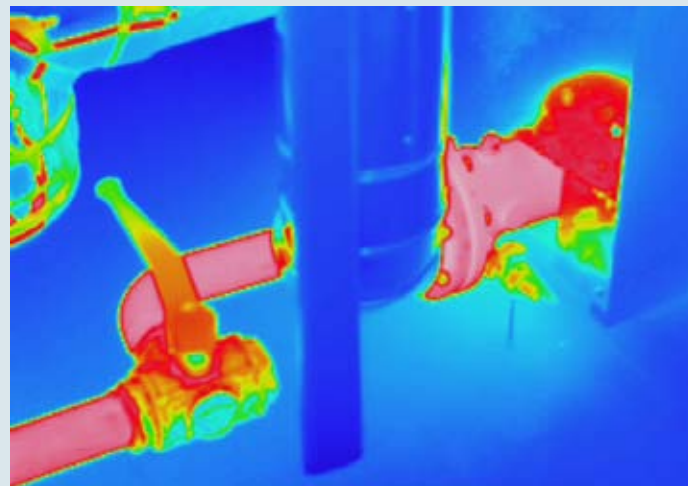
per Mònica Rivera. Comissió de Competitivitat

El consum energètic és un aspecte que cada vegada preocupa més les empreses ja que, a part que el cost del kWh és cada dia més alt, la dependència energètica exterior d'Espanya és molt alta i les emissions globals de CO2 són cada vegada més grans. Tot això converteix l'energia en un objectiu estratègic de rellevància creixent al món industrial.

Per tant, sorgeix a les empreses una necessitat de gestionar l'energia de manera sistemàtica i integrar-la en els processos de gestió per tal de millorar l'eficiència energètica, reduint els costos i les emissions de CO2. Recentment s'ha publicat la norma ISO 50001 per a la implantació d'un Sistema de Gestió Energètic (SGEn) que neix com a solució a aquesta necessitat, sobre la base de normes existents nacionals i regionals com l'EN16001 i que és aplicable a organitzacions de tot tipus i mides.

L'objectiu de la implantació d'un SGEn és millorar el comportament energètic de les organitzacions, tenint en compte l'ús i el consum de l'energia. Els beneficis que proporciona a les organitzacions que opten per la seva implantació són:

- Reducció de costos
- Reducció d'emissions
- Millora del compliment legal
- Millora contínua de l'acompliment (productivitat i bones pràctiques)

- Integració amb sistemes de gestió existents i increment de la seva eficàcia (100% integrable amb ISO14001 i OHSAS18001)
- Compromís de l'alta direcció (incorporació de l'eficiència energètica a l'estratègia de l'organització)
- Millora de la imatge socialment responsable de l'empresa

Des de les empreses de la Comissió d'Energia i Canvi Climàtic d'ACECMA us podem ajudar en la implantació d'un Sistema de Gestió Energètica i posterior certificació segons la ISO 50001.

Les Sessions Informatives d'Oportunitats de Negoci són una iniciativa d'ACECMA per apropar i donar a conèixer a les enginyeries i consultories ambientals les darreres novetats en oportunitats de negoci del sector ambiental o bé aquelles que, sense ser una novetat, disposen de nous recursos i de finançament per al nostre sector.

Actualitat dels socis

NOU SERVEI DE GESTIÓ INTEGRAL DE MEDI AMBIENT I PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

Dins de la filosofia de treball integrat i adaptat a les necessitats i recursos dels clients que sempre ha ofert DEPLAN, incorporem ara al nostre catàleg un Servei Integral que afegeix als serveis tradicionals de medi ambient i seguretat industrial, serveis específics de Prevenció de Riscos Laborals.

Les empreses avancen i s'adapten als difícils temps que ens toca viure i, un aspecte estratègic n'és l'optimització dels costos i els serveis externalitzats.

En aquest sentit, des de DEPLAN volem ajudar a les empreses optimitzant els nostres serveis i el cost dels mateixos, i una manera és la integració de la prevenció de riscos laborals amb la gestió mediambiental i la seguretat industrial.

Avantatges i Beneficis

- Informació sobre l'estat del sistema de gestió mediambiental i de prevenció de riscos laborals implantat (els punts forts i els punts febles a millorar i les deficiències) i una valoració del mateix conforme al que estipula la legislació vigent i a unes normes de referència acceptades internacionalment com són la ISO14001:2004 i l'OHSAS18001:2007.
- Treballar amb un Programa d'Activitats Integrades amb la proposta d'accions concretes per solucionar les deficiències detectades del com, es farà el seguiment fins a la seva finalització.
- Disposar d'un sistema de gestió integrat sòlid i fiable conforme a normes internacionalment reconegudes, molt útil a la pràctica i que sempre ajuda davant qualsevol problema eventual amb l'Administració.
- Optimització dels costos de prevenció i medi ambient.

AMPHOS 21 LIDERA EL DISSENY DE ABASTAMENT DE L'ILLA DE IBO (Moçambic)

Després d'haver elaborat l'Estudi hidrogeològic i l'avaluació dels recursos hídrics disponibles de l'illa d'Ibo (Moçambic), per garantir la seva explotació sostenible davant la creixent demanda del turisme, Amphos 21 ha iniciat la fase disseny i formulació del sistema d'abastament d'aigua.

L'illa d'Ibo forma part de l'Arxipèlag de les Quirimbas que està format per 28 illes situades davant de la província de Cap Delgado (al nord de Moçambic). Aquesta illa de menys de 10 km d'amplitud està patint un augment molt notable del turisme a causa de la riquesa del seu patrimoni natural i es preveu una duplicació de les places turístiques en 2 anys. El 2008 l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, juntament amb el suport de diferents institucions locals, va iniciar un ambiciós programa de quantificació dels recursos hídrics subterranis disponibles i la seva explotació sostenible. En el context d'aquest projecte, Amphos 21 va realitzar l'estudi hidrogeològic, l'establiment de la xarxa de control i la modelització conceptual i numèrica del sistema per establir les pautes de la seva explotació evitant la degradació del sistema natural. També va participar en programes de formació i en l'organització de sessions participatives.

Actualment, Amphos 21, ha guanyat un projecte per dur a terme la formulació i disseny del sistema d'abastament conciliant les diferents realitats socioeconòmiques de la població i integrant-hi des de la població més vulnerable fins els usuaris amb més capacitat de pagament. Com en la majoria de projectes duts a terme per Amphos 21 s'invertirà en formació local i es garantirà la transferència de capacitats tècniques a les institucions locals responsables. En aquest context cal citar que Amphos 21 és una empresa compromesa fermament amb el desenvolupament sostenible. En aquesta línia, dins de les activitats de Responsabilitat Social Corporativa, Amphos 21 té signat un conveni de col·laboració amb l'ONG Enginyeria Sense Fronteres (ESF), de manera que l'empresa destina el 0,7% del seu volum de negoci a projectes de consultoria i assistència tècnica per donar suport als programes de desenvolupament que ESF impulsa en països del sud.

Actualitat dels socis

GRECCAT

ENGINYERIA I MEDI AMBIENT

GRECCAT RESPONSABLE DE L'AUDITORIA ENERGÈTICA DE 3 CENTRES ESPORTIUS DE BARCELONA

L'Institut Barcelona Esports, que és l'ens de l'Ajuntament de Barcelona que tutela la gestió del Centres Esportius Municipals de Barcelona, ha encarregat a GRECCAT l'auditoria energètica i la direcció dels treballs derivats per tal de millorar l'eficiència energètica dels centres esportius.

Les obres de millora d'eficiència energètica s'han realitzat en diverses instal·lacions: Centre Esportiu Municipal del Maresme situat al carrer Pallars, Centre Esportiu Municipal de Can Todà i Centre Esportiu Municipal de Cotxeres Borbó, i han implicat, entre altres, l'auditoria energètica i de consums, l'execució d'una instal·lació de producció solar tèrmica amb plaques solars de tubs de buit per l'escalfament de l'aigua calenta sanitària, la instal·lació de mantes tèrmiques per reduir l'evaporació de l'aigua de la piscina en períodes de no activitat, el canvi de les lluminàries de la piscina per lluminàries equipades amb làmpades Led, la sectorització del vestíbul i espais comuns per evitar les fugites energètiques de climatització i la instal·lació d'equips amb sistemes de recuperació d'energia, específicament les plantes deshumectadores i la planta refredadora, equips dotats amb un sistema d'aprofitament de l'energia residual del condensador per escalfar l'aigua de la piscina o l'aigua calenta sanitària. Cal remarcar la implantació d'un sistema d'aprofitament de l'aigua de neteja de filtres de piscina per alimentar la xarxa de fluxors dels inodors del centre, amb aquest sistema es pot arribar a aprofitar fins a 33 m³ a la setmana.

EXPOGRÀFIC

A VULCANIA "L'aventure de la terre", un parc temàtic sobre vulcanologia situat a la regió francesa d'Auvernia, hi ha un edifici amb una arquitectura singular, inspirada en els volcans, la arquitectura romana i la pedra volcànica de la regió.

Al seu interior, EXPOGRÀFIC ha instal·lat, per encàrrec d'Universcience, *la Cité des enfants*: onze mòduls interactius i lúdics per a nens de 3 a 7 anys, destinats a l'estímul dels sentits, l'experimentació i el descobriment actiu. Aquests mòduls s'organitzen en tres espais de joc sobre els següents temes: Jo descobreixo els moviments, Jo descobreixo la llum, Jo descobreixo gràcies als sentits. Els infants manipulen engranatges, pistons, balances, boles, tubs i altres dispositius, tot endinsant-se al món dels sentits (l'oïda, l'olfacte, el tacte), la mecànica i l'equilibri.

ACECMA News

Foto: Purificació Canals

MARSELLA ACULL LA 6ª EDICIÓ DEL FÒRUM MUNDIAL DE L'AIGUA

Del 12 al 17 de març s'ha celebrat a Marsella el 6è Fòrum mundial de l'aigua, amb el lema: "Temps de solucions".

Al Fòrum hi han participat 140 delegacions ministerials, uns 180 països, 800 conferencians i 25.000 participants amb l'objectiu que els temes associats a l'aigua estiguin al lloc més rellevant de les agendes globals.

El Fòrum mundial de l'aigua és un lloc de trobada per afrontar els reptes que te el món respecte la gestió d'aquest recurs fonamental per a la vida, des de l'accés a l'abastament i el sanejament per a tots, als reptes del canvi climàtic i la seguretat alimentària.

ACECMA ha estat present, seguint els esdeveniments del Fòrum i identificant les novetats més rellevants que allí s'han mostrat, així com contactant amb diferents institucions i empreses assistents.

Per més informació podeu consultar la web

<http://www.worldwaterforum6.org/en/>

HOMENATGE A ALBERT VILALTA. PRIMER CONSELLER DE MEDI AMBIENT DE LA GENERALITAT.

El passat dia 7 de març durant l'acte de commemoració dels vint anys de polítiques ambientals a Catalunya, celebrat al Palau de la Generalitat, es va retre homenatge a l'Albert Vilalta, primer Conseller del Departament de Medi Ambient de la Generalitat i impulsor de bona part de les polítiques ambientals que han permès millorar el nostre entorn en àmbits tan complexos com el sanejament i els residus, entre molts d'altres. L'acte va ser presidit pel Conseller de Territori i Sostenibilitat, Honorable Sr. Lluís Recoder, i va comptar amb les intervencions del Secretari de Medi Ambient, Sr. Josep Enric Llebot, així com de Martí Boada, Lluís Reales i Ramon Folch, que, des de diferents perspectives complementàries, van elogiar la figura i la feina feta per l'exconseller. Entre els assistents hi havia una àmplia representació de sectors de la societat catalana vinculats al medi ambient i de persones que guarden un molt bon record del període en que l'Albert Vilalta fa ser al front de la política ambiental catalana.

ACECMA es va sumar també a aquest homenatge, en el que hi va ser present la seva Presidenta, Gisela Loran.

ACECMA News

ACORD DE COL·LABORACIÓ D'ACECMA AMB LA FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA PER A L'ARBITRATGE TÈCNIC TATC

El passat dia 31 de gener de 2012, Gisela Loran, com a presidenta d'ACECMA, Joan B. Casas, president de la Fundació Privada Catalana per a l'Arbitratge Tècnic i Antoni Serra Ramoneda, president del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya, van signar un acord de col·laboració perquè les empreses associades puguin fer ús del servei d'arbitratge mitjançant el Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya (TATC).

L'arbitratge tècnic és un sistema ràpid i econòmic de resolució de conflictes entre empreses, alternatiu a la justícia ordinària, on els litigis els resolen àrbitres tècnics especialistes. És un procediment senzill i transparent, que no requereix de les figures de l'advocat ni del procurador.

El procés arbitral simplificat té una durada de 2 mesos. Una vegada escoltades i ateses les versions d'ambdues parts, analitzades les proves i a partir dels seus coneixements tècnics especialitzats en la matèria en conflicte, l'àrbitre dicta un laude. Aquest laude, que no es fa públic, és definitiu i d'obligat compliment, per tant, té tota la validesa jurídica.

Una de les particularitats més profitoses de l'arbitratge enfront dels procediments judicials habituals és que, en el cas de una controvèrsia centrada en aspectes tècnics, l'assumpte és tractat per àrbitres coneixedors de la matèria objecte del litigi. Aquesta especialització en les matèries arbitrables és, sens dubte, un dels aspectes més rellevants dels procediments arbitral sotmesos al TATC, en la mesura que garanteix la intervenció d'experts en cada qüestió concreta (l'àrbitre es un professional especialitzat i altament qualificat en la temàtica objecte de litigi) i facilita la resolució dels conflictes.

Avantatges que presenta:

- Procediment ràpid.
- Minimitza les despeses.
- Procediment senzill i transparent que no necessita advocat ni procurador.
- És arbitrat per un expert tècnic.
- Seguretat en l'obligat compliment del laude emès.

ACECMA recomana a les empreses associades que incloguin una clàusula arbitral en els contractes per tal de derivar qualsevol controvèrsia cap al procediment d'arbitratge.

Clàusula Arbitral

"Per a la resolució de qualsevol qüestió en litigi derivada del present contracte, les parts se sotmeten a l'arbitratge d'equitat del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya de la Fundació Privada per a l'Arbitratge Tècnic, a qui se li encomana la designació de l'àrbitre o àrbitres i la tutela i administració de l'arbitratge".

A l'hora ACECMA ha proposat a la Fundació la participació dels tècnics especialistes de les nostres empreses per actuar com a tècnic expert en cas de litigis en temes mediambientals.

El Reglament del TATC estableix tres procediments possibles: l'Oral pensat per reclamacions de menor quantia i que és resol bàsicament per visites orals entre les parts, l'Ordinari que redueix les formalitats al mínim per a agilitzar la resolució del conflicte i la Concòrdia d'Obra pels conflictes del sector de la construcció.

Procediments Oral i Ordinari

Per qualsevol problema o controvèrsia que es presenti, els procediments del TATC permeten solucionar el conflicte en un període de 2 mesos pel procediment oral i un màxim de 6 mesos per l'ordinari.

El tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya (TATC) va ser creat pels Col·legis professionals d'Arquitectes, d'Economistes, d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, així com pel d'Enginyers Industrials i de Telecomunicacions que han apostat de manera decidida per aquest sistema de resolució de conflictes.

Actualment, altres entitats com ACECMA estan col·laborant amb el TATC, com són: la Cambra Oficial de Contractistes d'Obres de Catalunya, la Cambra oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, PIMEC, UPM, ASINCA, el Gremi de Constructors d'Obres de Barcelona i Comarques, el Col·legi de Mediadors d'Assegurances, la Federació Catalana d'Empresaris Instal·ladors de Telecomunicacions (FECEMINTE), l'Associació de Consultors d'Estructures ACE i CECOT, entre d'altres.

Associa't

Si encara no coneixes els avantatges de pertànyer a un organització empresarial com és ACECMA te n'assenyalem algunes:

- ✓ Perquè a través nostre estaràs perfectament informat de totes les novetats claus al sector
- ✓ Perquè sabrem representar i defensar els teus interessos davant les institucions públiques i els agents socials
- ✓ Perquè podràs beneficiar-te de les nostres actuacions de formació i en unes condicions preferents
- ✓ Perquè a través nostre pots fer clients o trobar col·laboradors per als teus negocis

ACECMA News

ACECMA A L'EXPOAMBIENTAL DE CHILE

Entre els dies 12 i 15 d'octubre es va celebrar a Santiago de Xile la setena edició del congrés internacional Expoambiental que té un format molt similar al del CONAMA que se celebra a Espanya. La present edició va ser titulada "Tecnologies Netes: Cap a un futur competitiu i sostenible" i estava organitzada per blocs temàtics (residus, aigua, energia, carboni i responsabilitat social empresarial). La comissió de Residus d'ACECMA va participar com a ponent en el bloc de residus oferint una visió comparativa sobre l'evolució dels models de gestió en diferents països d'Europa i una sèrie de reflexions sobre el model vigent de gestió de residus de Xile.

La representació internacional d'empreses i ponents al Congrés va tenir una important representació d'empreses espanyoles i catalanes, que van aportar la seva experiència i coneixement en diversos àmbits de coneixement.

Pel que fa al sector de residus a Xile, aquest s'enfronta a la necessitat d'una planificació i ordenació urgent que resolgui els problemes actuals de falta d'infraestructures en bona part del país.

El Congrés també va servir per establir llaços de col·laboració i intercanvi d'informació amb associacions d'empreses d'enginyeria i consultoria ambiental de Xile.

Agenda

CONGRÉS MUNDIAL ICLEI

Del 29 de maig a l'1 de juny de 2012 a Belo Horizonte, Brasil.

El Congrés Mundial de l'ICLEI es fa cada tres anys i va dirigit als alcaldes, funcionaris locals electes, personal, representants d'organismes internacionals, governs nacionals, donants i altres associats, oferint-los una oportunitat única per a l'intercanvi de coneixements, la capacitat, visites sobre el terreny i exposicions.

L'esdeveniment tindrà lloc pocs dies abans de la Conferència de Rio +20 que es celebrarà a la veïna ciutat de Rio de Janeiro, marcant dues dècades des de l'adopció de l'Agenda 21 i per tant de l'inici del moviment dels governs locals per assumir el canvi cap a la sostenibilitat. Animem a totes les parts interessades a assistir al Congrés mundial de l'ICLEI, que serà seguit per la Conferència de Rio +20.

<http://www.iclei.org/worldcongress2012>

NOUS MEMBRES D'ACECMA

Des del passat trimestre de 2011 s'han incorporat a ACECMA dues noves empreses GRECCAT i Minuartia.

Greccat Enginyeria i Medi Ambient és una empresa consultora d'arquitectura, enginyeria i medi ambient que des de 1993 té com a objectiu l'assessorament personalitzat als seus clients en l'estudi, disseny, projecte, direcció d'obres i gestió integrada de projectes, de les seves necessitats i problemes relacionats amb l'arquitectura, l'enginyeria i el medi ambient.

Minuartia és una empresa de serveis, especialitzada en consultoria ambiental, amb 25 anys d'experiència que opera des de Sant Celoni i amb una altra seu a Euskadi. Està estructurada en quatre àrees: Biodiversitat, Sostenibilitat i Canvi Climàtic, Territori i Qualitat Ambiental, i Comunicació.

PLANET UNDER PRESSURE 2012

Del 26 al 29 de març de 2012, a Londres.

Basant-se en l'evidència científica més recent, Planet Under Pressure 2012 proporcionarà una actualització completa del nostre coneixement del sistema de la Terra i de la pressió a la que el nostre planeta està sotmès. La conferència de Londres centrarà l'atenció de la comunitat científica, i de la resta del món, en el clima, la degradació ecològica, el benestar humà, els límits del planeta, la seguretat alimentària, l'energia, la governança a diferents escales, i la reducció de la pobresa.

La conferència discutirà les solucions, a totes els nivells, per tal de fer avançar les societats per un camí sostenible. A més, proporcionarà lideratge científic dirigit a la Conferència de Nacions Unides Rio +20.

La conferència també donarà suport als processos internacionals d'avaluació, per exemple, el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC) i la nova avaluació de la biodiversitat, a més dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

<http://www.planetunderpressure2012.net/>